

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศาสนานำไม่ขึ้นก็กรรมของสัตว์

(ลูกสาวบริษัทศิลปะสยามจะมาขอพักภาวนา) ไปดูซิที่ไหนมีที่พักข้างใน หาเอาเถอะ พวกนี้เขาหาได้กันทั้งนั้น เราถึงขนาดลูกสาวบริษัทศิลปะสยามหาที่พักไม่ได้แล้ว แสดงว่าสู้เขาไม่ได้เลย ต้องรีบกลับแล้วมาสู้ใหม่ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอกพักได้หมด การอยู่การกินการหลับการนอนทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรง่ายเกินกรรม ผู้ปฏิบัติจะง่ายจะสะดวก ไม่มีเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายนะ เรื่องนอกนั้นมีแต่เรื่องของกิเลสตีตลาดทั้งนั้น พักเลยที่ไหนสบาย พุทโธติดเลยนะ คำภาวนาคำไหนที่ชอบในจรจิตใจ เอานั้นติดแนบเลย นั่นละที่พึ่งอันใหญ่หลวง เลิศเลออยู่ตรงนั้นนะ รุกขมูล ก็ตรัสรู้ที่รุกขมูล เลิศเลออยู่ที่รุกขมูล

สรุปทองคำ ดอลลาร์ วันที่ ๑๒ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๔ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๑๐ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดที่ได้เวลานี้ ๒,๑๒๔ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๗๖ กิโล จะครบจำนวนสี่พันกิโล

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน เรียกว่าทั่วประเทศไทยเรานะ การที่หลวงตานำพี่น้องทั้งหลายเหล่านี้ เรียกว่าสละชีพมานา ไม่ได้นำเล่น ๆ ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคนต่อชาติไทยของเรา ไม่มีใครจะมารับผิดชอบและรักสงวนยิ่งกว่าชาติไทยเรารักชาติตัวเองนะ เวลานี้กำลังช่วยกันพยุง ๆ โดยเอาศาสนาเป็นผู้นำ ที่มีหลวงตาบวเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายมาเป็นเวลาร่วมจะ ๓ ปีแล้ว เราได้สละเต็มเหนี่ยวทีเดียวเพื่อช่วยชาติไทยของเรา ด้วยความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วนไม่มีอะไรบกพร่อง

แล้วสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ หลวงตาบวตายใจตลอดเวลา ไม่มีมลทินแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่ปรากฏในเจตนาของเราว่าไม่บริสุทธิ์ ส่วนที่จะหลุดไม้หลุดมือนั้น ตั้งแต่ของอยู่ในกำมือ อาหารตกขึ้นมาจากสำรับของเรา ก็ยังหลุดไม้หลุดมือเราไปได้ อันนั้นสุดวิสัย นี้เราก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน ทำต่อชาติไทยของเรา ไม่ใช่ทำเล่น ๆ นะ ทำอย่างเอาจริงเอาจัง

วัตถุประสงค์ตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ลงมา เราเป็นผู้ควบคุมแต่ผู้เดียวเพื่อความบริสุทธิ์ทุกชิ้นทุกอัน เราเป็นผู้ควบคุมและเป็นผู้ถือบัญชีแต่ผู้เดียวด้วย จึงว่าเป็นความสะอาดตลอดมา แล้วที่ว่าทองคำได้เท่าไร ๆ พี่น้องทั้งหลายก็ทราบเรื่อยมาตั้งแต่ประกาศอยู่นี้ ไม่มีลับที่ไหน ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด อยู่ในความดูแลของเราทั้งนั้น การดูแลของเราเราดูแลเพื่อชาติ เราไม่ได้ดูแลเพื่ออะไร สำหรับดูแลเพื่อเรา เราไม่มีเรอบอกตรง ๆ เราก็เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เราย่อมพอทุกอย่างแล้ว

ถ้าว่าธรรมก็เต็มหัวใจครอบโลกธาตุจะว่าไง เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการเราจึงพูดได้เต็มหัวใจของเราที่เต็มไปด้วยธรรม ว่าเราไม่อัดไม่อั้น ว่าอย่างนี้เลย เอ้า ๆ มาผู้ที่จะมาต้องการมรรคผลนิพพานตั้งแต่พื้นลงไปถึงนิพพาน เราจะสอนให้เต็มเหนี่ยวเลย เพราะเราบรรจุไว้เต็มหมดแล้ว

สาธุ เราไม่ได้สวมรอยพระพุทธเจ้า เราไม่ได้ประมาท แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าเราก็ไม่ทูลถามท่าน ในบรรดาธรรมที่เต็มอยู่ในหัวใจของเรา เต็มหัวใจพระพุทธเจ้าฉันใด เต็มหัวใจของหนูตัวนี้ก็เต็มเหนี่ยวเหมือนกัน นตฺถิ เสยฺโย ปาปิโย บรรดาท่านผู้บริสุทธิวิมุตติหลุดพ้นแล้วนั้น ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร เสมอกันหมด นี้คือธรรมธาตุล้วน ๆ จิตอันนี้เป็นจิตธรรมธาตุมาแล้วได้ ๕๐ กว่าปี ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ เราจนจะตายแล้วเรายังเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ผู้มีอุปนิสัยปัจจัยที่จะควรยึดเป็นคติตัวอย่างขอให้ดียึด

นี่ถอดออกมาจากหัวใจด้วยความเมตตา ไม่มีคำว่าโอ้อวด อย่าเอามายุ่งเรา อันนี้ถึงขยะ โอ้เรื่องโอ้เรื่องอวดคือความทิวโหย อยากให้เขายกยอให้สรรเสริญตัวเราว่าดีอย่างนั้น มันหิวมันถึงต้องการเศษเดนพวกถึงขยะ พวกยกพวกยกยอก็ดี พวกตำหนิติเตียนก็ดี มีแต่ถึงขยะในโลกสมมุติวัฏจักรทั้งนั้น ธรรมธาตุไม่มีอะไรเข้าไปเจือปน พอแล้วทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ต้องการอะไรที่ใครจะมาชมเชยเราหรือสรรเสริญเรา ความต้องการเราไม่มี แต่เราไม่ได้ปิด ใครจะชมเชยก็ได้ สรรเสริญก็ได้ เปิดไว้เสมอกันเราฟังทั้งนั้นฟังเพื่อเหตุเพื่อผล แต่สำหรับที่จะฟังเพื่อความทิวโหยนี้ เรียกว่าเราไม่มีความทิวโหยแล้ว ช่วยพี่น้องทั้งหลายจึงช่วยเต็มสัดเต็มส่วน กล่าวหาญาชญาชัยบอกอย่างนี้เลย

คำว่ากล่าวหาอันนี้ก็นอกสมมุติไปแล้ว ไม่ได้กล่าวหาแบบสมมุติ กล่าวหาแบบสมมุติกล้าแล้วต้องกล้ว เป็นคู่กัน นี้เราไม่กล่าวไม่กล้ว เราไม่มีคำว่าได้ว่าเสีย ไม่มีคำว่าแพ้วชนะต่อสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เราผ่านมันไปหมดแล้วพูดง่าย ๆ ว่าอย่างนี้เลย ตั้งแต่ขณะที่กิเลสตัวมันหิวมันโหยมันติดมันดินอยู่ภายในใจนี้ขาดสะบั้นลงไป ความทิวโหยของเราจึงไม่มี เราอิมพอมมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ แล้วก็มาสอนพี่น้องชาวไทยเรา

เราก็ไม่เคยได้คาดได้คิดว่า เราจะได้ออกสนามเพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังที่ปฏิบัติมาทุกวันนี้ เราก็อยู่ตามธรรมดา ๆ ความเมตตาสงสารมีเต็มหัวใจตลอดมาตั้งแต่ขณะนั้น เรียกว่าเต็มสัดเต็มส่วน การแสดงออกก็แสดงออกตามกำลังของผู้มารับมากน้อย เพราะแต่ก่อนส่วนมากอยู่ในป่าในเขา จากนั้นก็มาอยู่ที่นี้ ก็เรียกว่าอยู่ในป่า ไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับใคร ๆ ก็สอนไปตามธรรมดา ๆ การสงเคราะห์โลก

สงสารก็สงเคราะห์ตามสิ่งที่เกิดที่มีภายในวัดนี้ ไม่มีการเก็บเลยตั้งแต่ต้นมา เราช่วยมา โดยลำดับลำดับ

จากนั้นก็เปิดออกมาเรื่อย ๆ การช่วยโลกนี้เราอยากขึ้นนิ้วเลยว่า เราหมดเนื้อ หมดตัวด้วยการช่วยโลก เราไม่มีอะไรเก็บไว้ในเงื้อมมือของเราว่านี่เป็นของเรา ไม่มีเลย เราเปิดขนาดนั้นละเปิดสำหรับโลก ด้วยความเมตตาของเรา เพราะฉะนั้นเวลาเราช่วยพี่น้องชาวไทยเราจึงช่วยด้วยความเมตตาสุดส่วน กล่าวหาญชาญชัย นอกสมมุติ ไม่ได้อยู่ในสมมุติ เราเปิดเต็มที่ทีเดียว ธรรมพระพุทธรเจ้าเป็นของจริง เป็นของมีอยู่มาตั้ง กัปตั้งกัลป์ ทำไมผู้ปฏิบัติตามศาสนธรรมที่ทรงสอนไว้ ซึ่งเป็นแบบแปลนแผนผัง ชี้แนวทางเพื่อปฏิบัติให้ถึงอรรถถึงธรรมขั้นนั้น ๆ ผู้ปฏิบัติมีอยู่ทำไมจะรู้ไม่ได้เห็นไม่ได้ พระพุทธรเจ้าสอนเพื่อให้รู้ให้เห็นในอรรถในธรรมทั้งหลายเหล่านี้ เมื่อรู้ได้เห็นได้จากการปฏิบัติได้ของตัวเองแล้วทำไมจะพูดไม่ได้

พระพุทธรเจ้าศาสดาองค์เอกสอนโลกนี้เพียงพระองค์เดียว สามแดนโลกธาตุ สอนได้หมด พระสงฆ์สาวกท่านสอนได้หมด เหตุใดหลวงตาบัวจะสอนคนไม่ได้ ธรรมประเภทเดียวกันทำไมจะสอนคนไม่ได้ เวลาโง่กับบอกพี่น้องทั้งหลายโง่ ขึ้นไปพึดกับกิเลสหงายลงมา หงายหมาเลย สู้มันไม่ได้ น้ำตาขุ่น ๆ นี่คือความมืด อำนาจของกิเลส มันพึดมันเหวี่ยงเอาเสียจนหงายหมาลงมา เข้ามาหาโรงงานใหญ่คือพ่อแม่ครูจารย์มันเอา พึดอีก ๆ พุดอย่างถึงใจ เพราะมันเป็นอย่างนั้นอย่างถึงใจ ที่โกรธแค้นให้กิเลสนี้ โกรธจริง ๆ นะ ถ้าหากว่าโกรธให้ผู้ใดผู้หนึ่งก็ตาม พินาศ ยังไงฆ่าคนนี่ ๕ ศพยังไม่รู้ตัวนะ ความโกรธแค้นถึงขนาดนั้นที่เราโกรธแค้นให้กิเลส

มันพาดเราน้ำตาพั่งอยู่บนภูเขา เราไม่ได้ลืม สด ๆ ร้อน ๆ มาตลอด ถึงขนาด ออกกุ่มึงเทียวนะ คำว่ากุ่มึงนี่ไม่ได้เป็นกุ่มึงออกเป็นคำพุดนะ กุ่มึงภายในใจ ชัดกับมัน ตั้งสติพับลัมผล็อย ๆ ตั้งเพื่อลัม ๆ ไม่ได้ตั้งเพื่ออยู่ จนกระทั่งงตัวเอง เเห มาทำ ความเพียรยังงอย่างนี้ มันอะไรเป็นความเพียร สติก็ไม่มี ปัญญาไม่ต้องพุด คำว่า ปัญญาพอออกปั๊บ สัญญาเอาไปถูกลมดไม่มีเหลือ ถ้างสติตั้งไม่ได้แล้วไม่อยู่ ตั้งไม่ได้ จึงว่ามันพึดเอาหงายหมาลงมา ถึงขนาด หือ มึงเอาภูขนาดนี้เทียวเหอ นั้นฟังซิ นะ นี่ละความเคียดแค้นถึงหัวใจจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา เอ้า คราวนี้มึงเอากูว่างั้นนะ แต่กูไม่ถอย มึงจะต้องพั่งวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอยแหละว่างี้เลย กลับไปหาโรงงานใหญ่ หาพ่อแม่ครูอาจารย์ พึดพอสมควรกลับมาอีก หงายหมาอีก กลับไปอีก สองหงายสามหงาย นี่ที่สู้มันไม่ได้นะ

เราเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เรื่องกระแสของกิเลสที่เป็นขาคีของธรรม อยู่ในหัวใจของเราดวงเดียวกันนี้แหละ ธรรมก็อยู่ที่นี้ กิเลสก็อยู่ที่นี้ จึงไม่มีอะไรเสื่อมสูญไป

ไหน ใครต้องการธรรม เอ้า ผลิตขึ้นมา จะรู้ขึ้นภายในใจ เอา ใครต้องการกิเลสผลิตขึ้นมา จะเป็นบาปเป็นกรรมขึ้นที่ใจทุกคน เพราะมีอยู่แล้วในหัวใจที่จะรับเหล่านี้ ที่นี้กลับไปอีกฟัดอีก ๆ อยู่ไม่ถอย จากหงายหมาที่นี้ก็เริ่มเป็นหงายแมว พอมีกำลังบ้างแล้ว หงายแมว แมวมันมีเล็บ มันหงายก็จริงมันตบได้ ครั้งนี้ถึงหงายให้กิเลสก็ตาม แต่เล็บยังมีต่อสู้กิเลส ฟาดกิเลสบ้างไม่มาก ต่อจากนั้นก็หนักเข้า ๆ หงายเสือโคร่งละที่นี้

เอ้า สรุปลายนะ เมื่อฟัดกำลัง เพราะความเคียดแค้นนะ ฟืน้องทั้งหลายจำเอา นี้ ละความเคียดแค้นให้กิเลสนี้เป็นมรรค เป็นทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพาน แต่ความเคียดแค้นให้สัตว์ให้บุคคลผู้ใดก็ตามนั้นเป็นกิเลส หาสร้างฟืนสร้างไฟให้ตัวเอง เรียกว่าเป็นกิเลส การโกรธให้กิเลสภายในหัวใจเจ้าของนี้เป็นมรรคเป็นทางเดิน เราเป็นในหัวใจเราเอง เราจึงได้นำมาพูดอย่างอาจหาญชาญชัย ความเคียดแค้นอันนี้เป็นพื้นฐานให้เราไม่มีการถอยกับกิเลส เอ้า ไม่ต้องมีกรรมการ ระหว่างกิเลสกับธรรมฟัดกันบนหัวใจเรา เอ้า ใครดีให้อยู่บนหัวใจบนเวที ใครไม่ดีให้ตกไป กิเลสไม่ดีให้ตก ธรรมเราไม่ดีให้ตก ฟัดกันเลย

ถ้าพูดถึงนักมวยแล้ว คลุกวงในตลอดนะ ไม่มีคำว่าวงนอก ทาลวดทลายใส่กัน ไม่มี ฟัดเลย ๆ จากหงายหมาแล้วก็หงายแมว จากหงายแมวแล้วเริ่มจะเป็นเสือโคร่งแล้วนะ หงายหรือไม่หงายมันก็มีลวดลายแล้วเสือโคร่ง นี่สติปัญญา นี่อำนาจแห่งการปฏิบัติธรรม เห็นไหม ฟืน้องทั้งหลายเห็นไหม ธรรมมีไหม นี่เรามาพูดให้ฟัง เวลาผลิตขึ้นไม่ถอยด้วยความโกรธแค้นซึ่งเป็นอรรถเป็นธรรมล้วน ๆ ความโกรธความแค้นนี้ไม่ถอย ๆ ฟัดกันเข้า สติตั้งได้ สมาธิตั้งขึ้นได้ ๆ ไม่ถอย ๆ จน..เอา ขยายออกไปเลยถึงขั้นปัญญา

ที่นี้พอขั้นปัญญาเริ่มเป็นลูกเสือโคร่งขึ้นมาแล้วนะ แล้วก็เสือโคร่งรุ่น เสือโคร่งใหญ่ ฟัดไปจนเป็นพญาราชสีห์ ทำไมเป็นราชสีห์ ขึ้นมหาสติมหาปัญญา มหาสติมหาปัญญาเท่ากับพญาราชสีห์ เรื่องกิเลสตัวใดผ่านไม่ได้เลย ขาดสะบั้น ๆ มันเริ่มมาแล้ว ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัติ ที่จะหนุนไปให้เป็นมหาสติมหาปัญญาในหัวใจดวงนี้ มีไหม ธรรม ฟืน้องทั้งหลายฟังเอาซิ นี้ละเปิดให้ฟืน้องทั้งหลายฟัง เราปฏิบัติมาอย่างนี้ ใจก็ใจอย่างนี้ เห็นในหัวใจของเรา

เวลามันฉลาดฟัดกับกิเลสเป็นเสือโคร่ง เป็นพญาราชสีห์ ด้วยมหาสติมหาปัญญาก็มีที่นี้ กิเลสขาดสะบั้นลงไป ๆ สุดท้ายลงไปก็ฟาดอวิชชาอุปจยา สงุขารากลายเป็น อวิชชาเตวอ เสสสิราคะนิโรธา สงุขารนิโรธา ตลอด เก็บเรียบเลย นิโรโธ โทติ ขึ้นในหัวใจ ฟาดดินถล่ม ถ้าเราจะเทียบถึงเรื่องดินฟ้าอากาศ เหมือนฟาดดินถล่ม

มันถล่มภายในหัวใจ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน ขาดสะบัดลงไปจากหัวใจ ภายใต้วงเสียง ดัดขึ้นเลย ฟังซินะ รุนแรงไหม

กิเลสมันเคยเกาะหัวใจเรามาจนเท่าไร เวลามันขาดสะบัดจากกันนี้ จิตหลุดพ้นจากกิเลสที่ติดฝังเลย ร่างกายจนไหวเลยเทียวนะ โนนนะฟังซินะ สะดุ้งอย่างเต็มแรง ขึ้นอุทานเลย โถ ๆ ๆ ขึ้นเลยเทียวนะ ไม่ต้องพูดน้ำตานี้มาเองนะ พราก ๆ ๆ ฟังให้ดีทุกคนนะ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้ามีหรือไม่มี ศาสนาพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาตำราหรือไม่มีหรือตัวยืนยัน ความจริงไม่มีหรือ มีแต่ตำรับตำรานั้นหรือเต็มหีบเต็มตู้เต็มคัมภีร์ไบเบิล มีแต่นักวิชาการ เรียนเฉย ๆ ไม่นำออกมาปฏิบัติจะเป็นผลประโยชน์อะไร

ใครจะเรียนเป็นนักวิชาการที่ไหนก็ตาม เรียนมาหัวทวดตแตกอยู่ในกระดองเหมือนเต่ามันไขไม่ได้ ทั้งด้านธรรมะ ทั้งด้านวิชาการทางโลกทางสงสาร เรียนมาแล้วต้องออกภาคปฏิบัติ เพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกแก่สงสารจากตัวของเราเอง เป็นประโยชน์แก่เราและเป็นประโยชน์แก่โลกสงสาร นักวิชาการทางด้านธรรมะ เรียนมาแล้วออกปฏิบัติพึดกับกิเลส นี่เรียกว่าออกทำประโยชน์แล้ว จากนั้นก็จำขึ้นมาดังที่ว่านี่ละวิชาการที่ออกมาจากพระไตรปิฎก สอดเข้ามา สอดเข้ามาหาหัวใจ ให้หัวใจเป็นผู้ปฏิบัติ ใจเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อรู้เพื่อเห็น ทำไมจะไม่รู้ไม่เห็น ธรรมมีอยู่ ทุกประเภทมีอยู่ไม่บกพร่องเลย มันบกพร่องแต่หัวใจของเราที่เต็มไปด้วยความขี้เกียจขี้คร้าน ท้อแท้อ่อนแอ โง่งเง่าเต่าตุ่นเท่านั้นเอง

เวลาฟัดขึ้นมาให้ฉลาดทำไมฉลาดไม่ได้ ฉลาดไม่ได้พระพุทธเจ้าสอนให้คนฉลาดทำไม มรรคผลนิพพานไม่มีพระพุทธเจ้าสอนทำไม ก็พระพุทธเจ้าทรงอยู่แล้วเรื่องมรรคผลนิพพาน เต็มสัดเต็มส่วนครอบแดนโลกธาตุ นำธรรมที่ครอบโลกธาตุมาสอน เวลาปฏิบัติมันก็รู้อย่างนั้นจะว่าไง ธรรมะเป็นอกาลิโก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ขอให้ผู้ปฏิบัติมีอยู่เถิด ดังที่ท่านแสดงไว้กับพระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์ ศาสนธรรมที่เราแสดงไว้แล้ว จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว แล้วก็ ดูก่อนอานนท์ ถ้าผู้ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมที่เราแสดงไว้แล้วนี้ไม่อยู่ พระอรหันต์ไม่สูญจากโลกนะอานนท์

ฟังให้ดี ฟังแต่ว่าผู้ปฏิบัติมีอยู่ นั้น ถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติ เรียนเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ เป็นนอนแทะกระดาษไปทั้งเขาทั้งเรานั่นแหละ ถ้าไม่มีภาคปฏิบัติ ปฏิบัติก็เพื่อจะก้าวเข้าหาตัวจริง เมื่อก้าวเข้าไปทำไมจะไม่เจอตัวจริง เพราะตัวจริงมีอยู่แล้ว ตั้งแต่ สมมติ ปัญญา วิชชาวิมุตติหลุดพ้น ทั่วแดนโลกธาตุกระจ่างแจ้งไปหมด จะไม่รู้ได้ยังงี้สิ่งเหล่านั้นมีอยู่แล้ว จิตเป็นนักสู้ก็ต้องรู้ไปทั่วถึง

นี่ละที่ได้ปฏิบัติมาเต็มสัปดาห์ ส่วน สะชีวิตเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ใครมาตามดูป่า
ข้าเราไม่ได้ว่างั้นเลย ไปเที่ยวกรรมฐานไปองค์เดียว ๆ เพราะเด็ดขนาดนั้นละ ความมุ่ง
ต่อมรรคผลนิพพานนี้สุดยอด ๆ นี่ละที่เป็นเครื่องดึงดูดความพากความเพียร ความ
สละเป็นสละตายได้ทุกอย่าง ขึ้นสู่มรรคผลนิพพานอย่างเดี่ยวเท่านั้น นี่ละถึงว่าตกรก
ทั้งเป็นเลย ว่าติดคุกติดตะรางเราไม่ยากพูด เขาติดคุกติดตะราง วันหนึ่งกินข้าวสอง
มือสามมือ จักตอกเหลาตอกได้วันละสี่ห้าเส้นเพื่อฆ่าเวลาเวลาไป ให้ได้พ้นโทษไป อัน
นี้ไม่ได้เป็นอย่างนั้น เอาให้กิเลสขาดสะบั้นจากหัวใจ ไม่ได้มีเวลา เวลาตายก็ตายเลย
พัดกันเป็นเวลา ๙ ปี นี่ที่ว่าตกรกทั้งเป็นเลย

นี่ผลเกิดขึ้นจากการเด็ดการเดี่ยว การผูกโกรธผูกแค้นกับกิเลส เป็นยังงี้บ้าง นี่
ละการผูกโกรธผูกแค้นเป็นอรรถเป็นธรรมนี้ฆ่ากิเลสได้อย่างไม่สงสัย คิดดูซิอย่างนี้
ภวานานี้ พาดกันแตก ใครมี เราอยากจะทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนี่นะ เอามาอวดเรา
บ้างซิ มันเห็นตั้งแต่หมอนแตกเสื้อขาดนั้นละ มันนอนไม่ถอย หนุนไม่ถอย..หมอนนะ
ไปนี้ไปปะหมอนซุนหมอนเสียก่อนค่อยกินข้าวนะ มันแตกเลอะเทอะหมดแล้วพวกอยู่
ในครัวนี่นะ มันแก่งพวกหมอนแตกเสื้อขาด กุฏิขาดสะบั้นไปเลยมันนอนกิ้งไปกิ้งมา
ตกกุฏิไปเลย เหมือนเณรพองนั้นละ พาดลงอุ้บเลย เห็นไหมละสู้กิเลสไม่ได้

นี่เราพูดถึงเรื่องกันแตกเพราะอะไร เพราะความเคียดแค้นนั้นมันถึงขนาด
นั้นนะ ถึงบอกว่า มึงเอากูถึงนี้เทียวนะ เอาละยังงี้กูไม่ถอย มึงเอากับกูถึงขนาดนี้เทียว
เหอ ยังงี้มึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอย ไม่ถอยจริง ๆ นี่ พอได้ที่จึงพึดใหญ่
เลย พอได้ที่จริง ๆ แล้วประหนึ่งว่าเราขึ้นอยู่บนตะพองของข้าง ขอกระหน่ำมันลงไป
เหมือนกับว่ามันร้องโก๊ก ๆ ไม่มีถอย พัดมันลงไปเรื่อย สับมันลงไปเรื่อยตลอดเลย พอ
ได้ที่แล้ว นั้นละได้หลักแล้วที่นี้ อาจหาญชาญชัย ความเพียรไม่มีวันมีคืนตลอดไป แต่ก็
ไปติดอยู่ในความสงบ เราก็บอกติดอยู่ในความสงบ

ความสงบเป็นความเยือกความเย็น ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย วันหนึ่งเข้าได้ทั้งวันก็ได้
จิตไม่ยิบไม่แสบไปไหน อยู่แนวด้วยความอัศจรรย์ในสมาธิเท่านั้นก็พอแล้วนะ คิดยิบ
ๆ แสบ ๆ กวนใจไม่ยากคิด แต่ก่อนมันเพลิดมันเพลิดด้วยความคิดความปรุง ยุ่ง
เหิงวุ่นวายคิดไม่อ้อมไม่พอ นี่อำนาจของกิเลสลากไป ๆ ให้คิดไม่อ้อมไม่พอ แต่พอ
ธรรมตีเข้าไป ๆ ความสงบสุขแน่นหนา มันคงขึ้นมาแล้ว ความคิดความอ่านนี้เป็นภัยทั้ง
หมด ไม่อยากคิดมันยุ่ง ถ้าอยู่อันนี้แนวอันเดียวไม่มีใครกวน อยู่ทั้งวันไม่มีเวล่ำเวลาเข้า
มากวนนะ แนวอยู่อันนั้นแหละ นี่ติดได้สมาธิถ้าไม่มีผู้มาลากมาเข็นออก ติดได้เราติด
แล้วติดสมาธิอยู่ถึง ๕ ปี พ่อแม่ครูจารย์มันมาลากออก เราไม่ได้ลืม

ที่นี้พอท่านลากออกจากสมาธิ ออกทางด้านปัญญาก็พุ่งเลยเที่ยว เพราะมันพร้อมแล้วที่จะเป็นปัญญา แต่มันไม่มาปรุงเหมือนอาหารที่พร้อมแล้วที่จะทำครัวประเภทต่าง ๆ หมูหมาเปิดไก่อะไรมีเรียบร้อย พวกผักพวกอะไรนี้ แต่ไม่ปรุงให้เป็นแกง ก็ไม่เป็น เน่าเฟะไปเลยแหละ อันนี้สมาธินี้จะปรุงให้เป็นสติปัญญา ถ้าเราไม่ปรุงไม่เป็น ถ้าเป็นเราเป็นมาแล้ว เราติดอยู่ ๕ ปีติดไปหาอะไร นี่จนท่านลากออกจากสมาธิขึ้นถึงขั้นปัญญา พอออกด้านปัญญาที่นี้ผิงเลยเที่ยวนะ ไม่มียับมียั้งเลย กลางคืนกลางวันนั้นนอนไม่หลับ นอนฟังซิ นี่แหละธรรมออกเดินทาง ธรรมมีกำลัง ธรรมออกทำหน้าที่ฆ่ากิเลส อยู่ที่ไหนอิริยาบถทั้งสี่ ฆ่ากิเลสตลอดเวลา โดยอัตโนมัติของตัวเอง นี่คือธรรมมีกำลังขึ้นในหัวใจแล้ว

กิเลสหมอบลง ๆ ค่อยเขี่ยลงไปเรื่อย ๆ ค่อยเขี่ยนั้นแหละคือธรรมจักรของจิตหมุนตลอดไม่ว่ายืนว่าเดินว่านั่งว่านอนเว้นแต่หลับเท่านั้น นอกนั้นเป็นเวลาการทำงาน ของสติปัญญาประเภทอัตโนมัติทั้งนั้นเลย นี่เวลาก้าวเดินเราก็กวาดให้พื้นห้องทั้งหลายฟัง สติปัญญาอัตโนมัตินี้ก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญาเชื่อมโยงกันแล้ว ที่นี้กิเลสมีแต่หมอบ ๆ จนกระทั่งขาดสะบั้นลงไป นั้นเห็นไหม

นี่แหละมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ อกาลิโก ธรรมพระพุทเจ้าไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ประจำอยู่ที่หัวใจทุกคน เป็นแต่เพียงกิเลสมันเป็นจอกเป็นแหนปกคลุมหุ้มห่อเอาไว้ น้ำจึงไม่ปรากฏในสระใหญ่ สระใหญ่ก็คือหัวใจของเราที่ครองธรรมครอบโลกธาตุ เวลานี้ถูกจอกถูกแหนคือกิเลสมันปิดบัง เปิดออกซิ เมื่อเปิดออกแล้ว มันก็จ้ำขึ้นมาทันที

นี่เราทำได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย จากนั้นก็ช่วยโลกมาเรื่อย ๆ เราก็ก่อนเคยคิดเคยอ่านว่าเราจะได้มาช่วยโลก แบบเราทำอยู่ในเวลานี้ สุดท้ายปลายแดนก็มาถึงชาติไทยของเรา เอนเอียงจะล้มจะจมด้วยเรื่องจีปาละ มีแต่เรื่องพินเรื่องไฟจะเผาไหม้ชาติไทยให้จมทั้งนั้น เรื่องเห็นแก่ได้เห็นแก่ร่ำแก่รวย เห็นแก่อำนาจวาสนาป่า ๆ ถิ่น ๆ มันเอาเข้ามาเผาบ้านเผาเมือง สุดท้ายเมืองไทยเราจะอยู่ไม่ได้ การติดหนึ่ติดสินติดพระรุงพระรัง มันก็ยั้งหนาแน่นขึ้นกระเทือนถึงหัวใจ นี่แหละร้องโก้เลย พอร้องโก้ เอ้าเราจะเป็นผู้นำ นี่ละออกแล้วนะที่นี้นะ ไม่นำไม่ได้ ศาสนาไม่นำจะจมแน่ ๆ นี่เราถึงออกปากพูดเลย เอา ๆ เราจะเป็นผู้นำ มากน้อยจะเต็มความสามารถของเราดังที่เคยปฏิบัติมา ว่าอย่างนั้น จากนั้นมาจึงได้ออกมาเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ

เพราะฉะนั้นเวลาออกแล้ว การเทศนาว่าการพิน้องทั้งหลายเห็นเป็นยังงัย ค่อยหรือไม่ค่อยก็พิจารณาเอาซิ ไปเทศน์ทั่วประเทศไทยจนตรอกที่ตรงไหน ถ้ามจริง ๆ อย่างนี้แหละ หรือหนากว่านี้สูงกว่านี้มา มา วางั้นเลยนะ เราจะเปิดทันทีธรรมะที่เต็ม

อยู่ในหัวใจนี้ครอบโลกธาตุนี้ แต่สำคัญอยู่ที่ผู้ที่มาศึกษาอบรมกับเราเพื่ออรรถเพื่อธรรม ที่จะมาโต้มาถามมาซักมาอะไรให้ติดให้ข้อง เราไม่ติดเราก็กไม่ตอบ เข้าใจไหม ไร่เรื่องติดเราไม่ติดอะไรในโลกธาตุนี้ เป็นถึงขยะทั้งนั้น ติดมันหาอะไร เราไม่ติดเราเสียอย่างเดียวเท่านั้น เราไม่ติดอะไรในโลกธาตุนี้ เราอยากตอบก็ได้ ไม่อยากตอบก็ได้

นี่แหละเราพูดถึงเรื่องธรรม เปิดจำขนาดนั้นแหละ เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการ จึงเทศน์ไปตามสถานที่บุคคล เช่น แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว แกงหม้อใหญ่สอนประชาชนทั่ว ๆ ไป แกงหม้อเล็กสอนผู้มุ่งปฏิบัติที่จะพุ่ง ๆ ขึ้นสู่มรรคผลนิพพาน แกงหม้อจิ๋วยิ่งพุ่งใหญ่เป็นจรวดดาวเทียม นี่บรรจุไว้แล้วในนี้ทุกอย่าง เราได้ปฏิบัติมาแล้วรู้มาแล้วเห็นมาแล้ว บรรจุไว้แล้วทุกอย่าง จนตรอกจนมุมที่ไหน

ก็มีตั้งแต่คอยดูตั้งแต่ผู้ใดที่จะพอข้องแห่งความรู้ความเห็นของเรา ที่จะไปบรรจุไว้ในหัวใจนี้ เราจะช่วยทันที ๆ ควรจะทุ่มหมด เราจะทุ่มให้หมดเลย ด้วยความเมตตาของเรา จะไม่มีอะไรติดค้างในหัวใจเราเลย เราจะเปิดจำขึ้นมาทันที เอ้า ถ้ามมาเรื่องนิพพานเป็นยังงี้ นั้น เอววิถีที่เข้าถึงนิพพานมันติดข้องตรงไหน ? ให้ถ้ามมาว่างั้นเลย มันจะออกทันที ๆ ก็มันเปิดอยู่แล้วนี่ ถ้ามหาอะไร

นี่แหละเราสอนโลกเราสอนด้วยความหายสงสัยทุกอย่าง สอนด้วยธรรมบรรจุที่ใจ ไม่ได้นำตำรับตำรามาสอน เป็นเพียงปากทางที่เข้ามาสู่ธรรมชาตินี้เท่านั้น เราไม่ได้ประมาทธรรมนั้น แต่เวลาธรรมจริง ๆ แล้วเกิดขึ้นที่หัวใจมีที่หัวใจ พระพุทธเจ้าพระสาวกขึ้นที่หัวใจ ที่เรียกว่าพระไตรปิฎกในทั้งนั้น ๆ พระไตรปิฎกตาดี สว่างกระจ่างแจ้ง จำไปหมดเลย นี่เราจึงได้นำช่วยพี่น้องทั้งหลาย ทางวัตถุไทยทานก็ไม่มีสงสัยว่าเราจะไปลี้ลับที่ตรงไหน ให้เป็นความเสียหายแก่ตนเองและเสียหายแก่พี่น้องชาวไทย ไม่สมหวังไม่เคยมี นี่อันหนึ่ง

แล้วควรจะทำอะไรออกช่องไหน ๆ เราจะเป็นผู้พิจารณาเองทุกอย่าง ไม่ว่าจะทองคำดอลลาร์ เงินสด จะควรหมุนไปทางไหน เพื่อชาติไทยของเราทั้งนั้น เวลานี้ทองคำก็กำลังมีน้ำหนักของเราตลอดนะ ทองคำนี้เรามีน้ำหนักตลอดทีเดียว เป็นอันดับหนึ่ง ๆ ตลอดตั้งแต่เราเริ่มแรกถูกเชิญไปดูทองคำในคลังหลวงของเรา ธนาคารแห่งชาติไทย เราไปดูมาแล้วก็ชักใช้ไล่เสียงทุกอย่าง ๆ จนเป็นที่เข้าใจแล้วออกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ เราเห็นว่าทองคำในประเทศไทยของเราสู้สึกว่ามีน้อยมาก แต่จำนวนเท่าไรมาถามไม่ได้นะ ฟาดปากทันทีเลย หามาซิ ว่างั้นเลย ถ้าตอบก็จะตอบว่าอย่างนี้ ที่จะให้ว่าทองคำในเมืองไทยเรามีเท่าไร ๆ นี่ฟาดปากเลย ถ้าหากว่าเราจะตอบก็จะว่า มีเท่าสิ้นมีหมดเราจะฟาดหน้าผากคน เราก็มว่างั้น ไปหามา

นี่ละเราหนักในทองคำ เราจึงหมუნแต่ทองคำ กฐินคราวนี้ก็เป็นกฐินทองคำ เรา จะหมუნเข้าทองคำเป็นจำนวนมากทีเดียว เงินนี้เราจะซื้อทองคำ ๆ เข้าสู่คลังหลวง แม้ ตั้งแต่ที่ฝากไว้ให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมานั้น เราก็เจียดไว้เรียบร้อยแล้ว ๘ ร้อย ล้านใครแตะไม่ได้เลย เราตาย เงินจำนวนนี้จะต้องซื้อทองคำมาเข้าคลังหลวง นี่เราก็ได้ ประกาศให้ทราบแล้ว นี่ทางด้านวัตถุ

การเทศนาว่าการ เราก็เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ว่าขึ้นใดภูมิภาคไปทั่วประเทศ เขตแดน เวลานี้เขาออกอินเทอร์เน็ตแล้วนะนี่ ออกไปทั่วโลกแล้ว หลวงตาบัวเทศน์ ทางทั่วโลกประเทศไทยของเราแน่ละ อยู่ที่เมืองนอกเมืองน่านอยู่หลับหูหลับตาอยู่ หรือมันอยู่ลึ้มตา เปิดหูฟังก็ไม่รู้ เราก็อยากว่านั่น เพราะเราเทศน์แทบเป็นแทบตาย มัน เอาอะไรฟังบ้าง หรือเอาแต่เสื่อกับหมอนหลับครอก ๆ แครก ๆ มาฟัง กับธรรมนี้มัน เข้ากันไม่ได้ละ เสียธรรมที่ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตายมาสอนประชาชน เหมือนกับ ทอดเพลงในกองมูตรกองคูถ มันสมคุณค่ากันไหม พิจารณาซิ นี่เราเทศน์อย่างนั้นนะ เทศน์ให้พี่น้องทั้งหลาย

เราก็เห็นว่าหัวใจนี้มีคุณค่า เราจึงอุตสาหะพยายามบิกบีนเทศนาว่าการ แต่ถ้าหัวใจเป็นมูตรเป็นคูถแล้ว ชี้หมาสอนหาทำไม นั่น อยู่ที่ไหนมันก็มีชี้หมานี่ ว่างั้นเลย นี่แหละที่เราสอนโลก เราสอนเราพูดอย่างเต็มหัวใจเรา เราไม่มีอึดมีอั้น ว่างั้นเลย เอา ๆ ถ้ามามาถ้าเป็นเรื่องอรรถเรื่องธรรม ถ้าถ้ามามาเรื่องกิเลสตัณหา อยากตอบก็ตอบ ไม่อยากตอบก็เอาฝ่ามือฟาดปากมันแล้วก็เดินเฉย ไม่ตอบเสียเวลา ตอบกับมูตรกับคูถ ตอบหาอะไร ไปแตะบับเหม็นจมูกแล้ว ตัดมือแล้ว โลกมันสกปรกขนาดนั้นนะ เปิดให้ มันชัดเจนซิ

ที่เราเข้ามาคลุกเคล้าอยู่กับโลกอะไรเหล่านี้ ก็เพราะสิ่งที่ดีมีอยู่กับมูตรกับคูถ นั้นนะ คนที่ดียังมีอยู่เยอะ อยู่ในมูตรในคูถคือความสกปรกโสภณแห่งความเลวร้ายของ คนที่ไม่มีคุณค่ามีราคา กำลังทำลายชาติไทยของเราอยู่เวลานี้ นี่ละก็ต้องได้คุ้มเสียชุด คั่นคลี่คลาย หาออกอันไหนขึ้นดีไม่ตีต้องพิจารณา แล้วคลุกเคล้ากันไปอย่างนั้นแหละ นี่ละที่มันเหม็นมันติดไม้ติดมือติดจมูก ที่เราได้เข้าเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองเวลานี้ก็ เพราะเหตุนี้เอง ปกติมายุ่งอะไรกับมัน

เราปฏิบัติหาอรรถหาธรรม อยู่ไปกินไปพอวันหนึ่ง ๆ ถึงเวลาแล้วก็ไปเท่านั้นแหละ แต่นี่เรื่องของเรามันก็ไปเข้าอยู่ในท่ามกลางนะซิ เรื่องช่วยชาติบ้านเมือง เงินทอง ข้าวของไหลเข้ามา เราเป็นผู้รับผิดชอบจะเอาสู่คลังหลวง เมื่อเข้าสู่คลังหลวง มันเป็นอะไรกับคลังหลวงนั้น นั่นเห็นไหม นี่ก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว นี่ละที่ มันได้เกิดเรื่องกันกับเราที่นำสมบัติของคนทั้งชาติเข้าสู่คลังหลวง ครั้นเข้าไปแล้วถูกก็

ถูกกันถูกทำลายทุกแบบทุกฉบับ จากเปรตจากผีมหาโจรฆาตกร ผู้ทำลายชาติบ้านเมืองนั่นเอง มันไม่มีคุณค่าอะไรเลย พอที่จะมาอวดมาอ้างบ้างว่า เป็นข้อถูกต้อง ในการกีดกันหวงห้ามนี้ เป็นความถูกต้องแล้วเพราะเหตุไร เอ้า ว่ามา มันก็ติดตายเลยติดแหงเลย

สมบัติของคนทั้งชาติมีคุณค่าขนาดไหน ตั้งแต่วังศ์กษัตริย์ลงมา สมบัติเหล่านี้ เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร เป็นสมบัติของชาติมีวงศ์กษัตริย์ครอบอยู่ในนั้นแล้ว เป็นของเล็กน้อยหรือ ที่จะมาก็ดมกกันมันเข้ากันได้ไหม ถ้าไม่ใช่เป็นมหาโจรฆาตกรทำลายชาติโดยถ่ายเดียวเท่านั้น แม้เด็กก็รู้ทำไมผู้ใหญ่จะไม่รู้ นี่ละที่มันเกิดเหตุ ก็เมื่อมันเข้าไปเจอกันอย่างนั้นแล้วก็ต้องพัดกันนะซิจะว่าไ้ เราไม่อยากทำ แต่เรื่องราวมันเป็นอย่างนี้เราอยู่ในท่ามกลางแห่งข้าศึกก็ได้ ข้าศึกคือความจนเป็นสำคัญ ต่อจากนั้นผู้เกี่ยวกับโยงความจนนี้ก็มี ๆ แล้วก็เกี่ยวโยงกันหมด ข้าศึกเหล่านี้ละมาเกี่ยวข้องกับเรา เราถึงได้พัดได้เหวี่ยงตอบโต้ทุกอย่าง

อะไรผิดถูกประการใด ธรรมจะออกเป็นธรรมเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้สำหรับธรรม ตายก็ตายไปเลย ธรรมต้องเป็นธรรม เรื่องชีวิตจิตใจ ความกล้าความกลัวต่อความเป็นความตาย ที่ใครจะมาทำลายเราแบบไหน ๆ นั้นเป็นเรื่อง อนิจจัง ทุกขัง อนตตา เราเรียนจบมาได้ ๕๐ กว่าปีแล้ว เราไม่มีความกล้าความกลัวกับมัน ในตัวของเราไม่มีใครมาทำลายมัน ถึงเวลามันก็ตายของมันเหมือนกัน ตายวันตายเวลามาโดยลำดับจนกระทั่งถึง

นี่หลวงตาบัวเวลานี้อายุถึง ๘๗ ปีแล้วนะ นี่ตายมาโดยลำดับลำดับ วันหนึ่งวันใดก็จะตายไป หวังมันอะไรความตาย ขอให้ทำประโยชน์ให้โลกเป็นที่พอใจ เต็มกำลังวาสนาของเราแล้วเราก็ไปของเราเท่านั้น ไปก็ไปอย่างจริงจัง ๆ เสียด้วยนะ ไปแบบกล้าหาญชาญชัย ไปจะไม่กลับมา คราวนี้เป็นคราวสุดท้ายชาติสุดท้ายของเรา อยมมุนิตมาชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺณภโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปความเกิดอีกตายอีก จมอยู่ในกองทุกข์มาตั้งกับตั้งกัลป์ของเราจะไม่มีอีกแล้ว เราชัดขนาดนั้นนะ ไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า ธรรมะอันเดียวกัน

เวลานี้เราได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายก็ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ ทุกผู้ทุกคน ศาสนาเป็นผู้นำ ถ้าศาสนานำไปไม่ขึ้นแล้ว ก็แสดงว่าพวกเรานี้หมดวาสนา เป็นกรรมของสัตว์ร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็จมกันไป ๆ เท่านั้นละ ถ้าเราเป็นลูกชาวพุทธ ให้ต่างคนต่างดีดี มี ๕ ก็ตามมี ๑๐ ก็ตาม มี ๕ บาท ๑๐ บาท ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ ก็เอาแบ่งส่นปันส่วนมาช่วยชาติของเรา เราจมไม่เป็นไรขอให้ชาติไทยของเรามีความแน่นอนหมั่นคน เราเป็นที่ชุ่มเย็น

ชุกหัวนอนที่ไหนได้ทั้งนั้น เพราะคลังหลวงคือสมบัติของชาติครอบหัวเราไว้แล้ว เราสบาย ๆ เพียงเงินอยู่ในกระเป๋าเราเต็มกระเป๋าก็ตาม ถ้าคลังหลวงแห้งผากแล้วไม่มีความหมาย ใครอย่าว่าใครมีความหมายว่ามีเงินในกระเป๋านะ ไม่ได้มีความหมายยิ่งกว่าเงินอยู่ในคลังหลวง สมบัติอยู่ในคลังหลวง คลังหลวงนี้เป็นหัวใจของชาติโดยตรง ใครอยู่ที่ไหนหายใจได้สะดวกสบาย เงินอยู่ในกระเป๋าของเราหายใจผุด ๆ คอยแต่จะหลุดไม้หลุดมือไป เต็มวันก็จมไปด้วยกันหมด ไม่มีความหมายอะไรเลย ให้พากันจำเอาไว้วันนะ

คลังหลวงเราเต็มตื้นลงไปเราจะขาดบ้างไม่เป็นไรในกระเป๋าของเราละ เรามีคลังหลวงเป็นที่รับรอง ความอบอุ่นตายใจของเราทุกคน ๆ แล้วให้เราหมุนเข้าไป มีเท่าไรให้ช่วยกัน ๆ ทุกคน อย่าเห็นแต่ว่ากลัวจะหมดกลัวจะยังอย่างนั้นอย่างนี้ ชาติจะจมเห็นไหมให้ว่าอย่างนั้นซิ ชาติจะจมกับเงินจะหมด อันใดมีน้ำหนักรมากกว่ากัน ถ้ามัวตัวเองซิ ชาติจมมีอะไรเหลือละ เงินหมดยังหาได้อีกวันนี้หาได้ ชาติจมหาไม่ได้นะ ให้พากันพิจารณาตรองนี้

แล้วเวลานี้ที่กำลังจะเป็นกฐินช่วยชาติเห็นไหม มันก็เป็นประวัติศาสตร์แล้วนะเวลานี้ ตั้งแต่ตั้งเมืองไทยมาเคยมีกฐินของคนทั้งชาติ มาตั้งเป็นกองกฐินขึ้นช่วยชาติของตนเคยมีที่ไหน เวลานี้ก็จะเริ่มมีวันที่ ๒๑ นี้แล้ว ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วถึงกันว่าวันที่ ๒๑ นี้เป็นวันกฐินเพื่อชาติไทยของเราทั้งชาติ พี่น้องชาวไทยเป็นศรัทธาทุกคน เป็นเจ้าของทุกคนหนุนกันมา เพื่อสมบัติเหล่านี้จะได้เข้าสู่คลังหลวงและช่วยชาติบ้านเมืองของเราให้ชุ่มเย็น เป็นปีกแผ่นมั่นคงต่อไป จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

แล้ววันนั้นก็สมเด็จฟ้าหญิงจุฬาราชมนตรี ท่านก็จะเสด็จมา มาเป็นร่วมพิธีร่วมไตรแก่พี่น้องชาวไทยเราฟังซิ นี่กฐินเพื่อชาติท่านเสด็จมาในพระนามของท่าน แล้วก็พระนามของชาติ จะว่ายังไง กลายเป็นพระนามของชาติไปได้ โดยอาศัยพระบารมีของท่านนี้เวลาท่านมาแล้ว ทุกคน ๆ ให้เตรียมพร้อมนะเครื่องสักการบูชา ชมพระบารมีท่านเงินมี ๕ ให้เอามา ๑๐ บาทนะ ดิดหนี้เขาก่อน ๕ บาทนั้น

มี ๑๐ มี ๒๐ เอามา ๔๐-๖๐ ดิดหนี้ไว้ก่อนไม่เป็นไร ดิดหนี้เพื่อคลังหลวงของเราเพื่อเทิดทูนเกียรติยศของท่านชื่อเสียงของท่าน จะเป็นความชุ่มเย็นเป็นสุข อันเงินที่ดิดหนี้ไม่อะไร มันดีกว่าเงินที่ไปดิดหนี้ตามบ้านตามเรือน ตามตึกรามบ้านช่องชื่อนั้นชื่อนี้ปลุกขายกันยุ่ง ปลุกแล้วไม่ได้ขายเห็นไหม ยาวกันเป็นกิโล ๆ ปลุกเสร็จแล้วปิดตาย ๆ ไม่มีใครซื้อไม่มีใครเช่า มันดีกว่านี้เป็นไหน ๆ เราดิดหนี้เพื่อบุญเพื่อกุศลจะพาเราให้ล้มจมขอให้เห็นสักที หลวงตาบัวเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาบัวจะคอยดูพี่น้องชาวไทยเราดิดหนี้ดิดสินอย่างอื่น พี่นพฐิณโน่นปากเมฆปากหมอก เวลาดิดหนี้ดิดสิน

เพื่อมาทำบุญนี้จ้ะ ลงในนรก ให้เราได้เห็นสักทีนะ เข้าใจไหม พุดเท่านั้นเสียก่อน ให้ต่างคนต่างมุ่งทุกคน ๆ นะ เอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

เออ พุ่มดอกไม้เราคือ ดอลลาร์ เงินสด ทองคำ ที่จะมาเป็นพุ่มบูชาพระคุณของสมเด็จพระเจ้า ท่านจะเสด็จมา ให้ท่านขึ้นพระเนตร ขึ้นพระกรรณ ขึ้นพระจิตของท่าน เวลาก้าวเข้ามาสู่วัดป่าบ้านตาดซึ่งเป็นศูนย์กลางแห่งคนทั้งชาติ ได้มาเห็นพุ่มดอกไม้ ด้วยเงินด้วยทอง ด้วยทองคำ ดอลลาร์ทุกอย่าง สง่างามเต็มหน้าวัดป่าบ้านตาดแล้ว พวกเราก็จะชื่นชมท่าน ท่านก็จะทรงชื่นชม มีแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน กลับบ้านด้วยความเบิกบานหรรษา ด้วยบุญเต็มหัวใจ เงินจะขาดกระเป๋าก็ไปบ้างไม่เป็นไร เอาตรงนั้น

จำให้ดีวันนั้นระดับทุกคนนะ เอ้า ถ้าหากว่าเราจะไปรวมที่ผู้ว่าฯ ก็ได้นะ เงินที่จะมาประดับพุ่ม ใครที่จะไปรวมท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เรามอบหมายมอบความไว้วางใจให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และท่านรองไว้เรียบร้อยแล้ว สมบัติพุ่ม เงินพุ่มจะเป็นดอลลาร์ เงินสด ทองคำอะไรก็ได้แล้วแต่ ให้ท่านรับเป็นพุ่มออกมาเลย พุ่มนั้นก็เพียงตกลงกัน ท่านยังไม่มีเงินนะให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปประดับพุ่มให้ท่าน ช่วยท่านนะ ช่วยทางผู้ว่าราชการจังหวัดเอามาตั้งสง่างามนี้ เอาให้มันได้เห็นโน่นถึงชั้นดาวดึงส์ ดุสิตเป็นไร นี่อันนี้จะขึ้นโน่นนะไม่ลง เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นเสียก่อน

เด็กชายเค็ก ถวายดอลลาร์ ๕ ดอลลาร์ เงินสด ๕๐๐ บาท

หลวงตา เค็ก เหนอ เค็กเก่งมาก มึงบอกอย่างนี้ละ กูจะสั่งไปหาพ่อมึง พ่อ ๆ หลวงตาท่านว่า เค็กนี้เก่งกว่าพ่อ พ่อไม่ได้สักดอลลาร์เลย นี่เค็กเอามาตั้งหลายดอลลาร์แล้วเวลาไปพุด พุดห่าง ๆ นะ เตียวมันตีปากเอานะให้ระวัง ไปพุดห่าง ๆ (หัวเราะ) อย่างนั้นแล้วพุดกับเด็กก็ต้องพุดอย่างนั้นซิ เข้าใจไหม เป็นเด็กแบบหนึ่ง ผู้ใหญ่แบบหนึ่ง ต้องหลายแบบซิ ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd